

104819

Sp. 11/11/93 15

KORT SAGT

En hån

Ja, det er en hån mot dem som falt og oss etterlatte å reise en minnebauta over de norske frontkjemperne. Min far ble henrettet på Akershus 9. februar 1945, og leder for eksekusjonspeletongen den gangen, da 11 menn ble skutt, var nettopp den nazisten som i dag er initiativtager til frontkjempebautaen.

Må man ha opplevet krigen selv for å forstå hvor grotesk bare tanken på en slik bauta er? En bauta reist til minne om unge, norske gutter osm avla ed til Hitler og sloss på Tysklands side – mot sitt eget land, mot de allierte som Norge tilhørte, mot vår egen konge og regjering?

Jeg kan huske hvordan «den norske legion» marsjerte rundt i gatene i Oslo og sang tyske soldatsanger. Jeg kan huske hvor dypt vi foraktet dem den gangen, og vi forakter dem i dag. Deres landssvik er ikke glemt, selv om det nå er 50 år siden. Vi skal heller ikke glemme at alle som meldte seg som frontkjemper, ble lovet gull og grønne skoger når de kom hjem igjen. Sviket skulle premieres!

Jeg skjelver ved tanken på hvordan historien om den tyske okkupasjonen 1940-45 kommer til å ta seg ut, når vi som opplevde den er borte – når det ikke lenger er noen som kan si: – Nei, sånn var det ikke! Jeg vet det, for jeg var der!

GERDA VISLIE,
Nesodden